

Homilie 7de Zondag van Pasen C in O.L.Vr. Ver Assebroek (31-05-2025)

Lezingen: Hand 7,55-60; Apok 22,12-14.16-17.20; Joh 17,20-26

Broeders en zusters,

Wij naderen stilaan het feest van Pinksteren, de vijftigste dag na Pasen, het feest van de nederdaling van de heilige Geest. Deze dagen tussen Hemelvaart en Pinksteren noemen wij de pinksternoveen. De kerk sluit zich aan bij de apostelen, die samen met Maria bidden, opdat Gods Geest over hen mag komen, want zo is hen beloofd. Jezus neemt geen afscheid zonder te beloven dat Hij op een nieuwe wijze in ons midden zal komen door de zending van zijn Geest.

Afscheid nemen van Jezus en de komst van de heilige Geest verwachten: dat zijn de centrale gedachten in de liturgie van de zevende paaszondag. Terwijl Jezus beseft, dat Hij ter dood zal worden gebracht, bidt hij voor zijn leerlingen en beveelt hen aan bij zijn hemelse Vader. In het evangelie hoorden we vandaag een stukje uit dat gebed dat Jezus aan het einde van zijn leven bad en dat we lezen in het zeventiende hoofdstuk van het Johannesevangelie. Jezus sluit zijn gebed met de woorden: "Opdat de liefde waarmee Gij mij hebt liefgehad in hen moge zijn en ik in hen." Deze woorden zijn eigenlijk een omschrijving van de heilige Geest: Hij is Gods nabije liefde die in ons werkzaam is. Aan de heilige Geest geeft Jezus diverse namen die ons zijn betekenis uitleggen: Hij is de Helper, de Trooster, degene die bezieling schenkt. Generaties christenen hebben Hem aangeroepen en hebben mogen ervaren, dat ze geholpen werden. "Kom heilige Geest," zo hebben zij telkens weer gebeden.

Dit gebed van Jezus wordt na zijn hemelvaart voortgezet door Maria die negen dagen lang met de apostelen samen is en met hen bidt om de heilige Geest te mogen ontvangen. Dit gedurende negen dagen herhaald gebed is daarna tot een vroom gebruik geworden in onze Kerk. Ook wij mogen ons bij dit gebed van Jezus en Maria aansluiten.

Een mens kan tegen zijn grenzen aanlopen. Hoe moet het nu verder? Wat moet ik doen? Wat wordt er van mij verwacht? Het valt op, dat bij de tegenwoordige geloofsterugloop het bezoek aan bedevaartplaatsen niettemin stijgt. We hebben dit vastgesteld in deze kerk van Ver- Assebroek gedurende de voorbije meimaand. Mensen, jong en oud, komen er om een kaarsje aan te steken. Maar ook op andere plaatsen in het land vinden mensen de weg naar een of ander bedevaartsoord. Men kan er verbaasd over staan, maar tegelijkertijd is het ook begrijpelijk. Zorgen hebben mensen altijd gehad en zorgen zullen er altijd blijven.

Tijdens de pinksternoveen bidden wij om de heilige Geest. De heilige Geest is Gods blijvende liefde voor ieder van ons. In Jezus is Gods liefde persoonlijk in ons midden gekomen en deze goddelijke nabijheid blijft onder ons door de heilige Geest. Het is de Heilige Geest die ons inspireert tot daden van liefde. Vandaag, op de laatste dag van de meimaand, vieren we het feest van het bezoek van Maria

aan haar nicht Elisabet. Dat Maria als jonge vrouw zo spontaan en gezwind haar oudere nicht Elisabet tijdens haar zwangerschap gaat helpen is een daad van liefde. Maria werd daartoe bewogen door de H. Geest, voor wie ze haar hart steeds openstelde. Maria nodigt ons uit om hetzelfde te doen. Als familieleden of burenhulp nodig hebben, dan moeten we bereid zijn om hen ter hulp te snellen zoals Maria.

Bij die ontmoeting met Elisabeth wordt Maria ook door de Geest bewogen om God te loven en te prijzen in het Magnificat. Dit gebed, deze lofzang is zo mooi dat de Kerk het sinds eeuwen elke avond bidt. Het Magnificat is het avondgebed van de Kerk geworden, dat we danken aan Maria. Maria prijst God om wat Hij gedaan heeft aan haar, zijn nederige dienaar. Ze dankt Hem om zijn barmhartigheid. Ze prijst Hem omdat Hij zich het lot van armen en hongerlijders aantrekt, omdat Hij trotsen van hart uiteen strooit en machthebbers van hun tronen neerhaalt. De machthebbers van vandaag, die arme en machteloze mensen uitsluiten, uitsluiten of ter dood brengen in vele plaatsen van onze wereld, zouden moeten beseffen dat God niet aan hun kant staat, ook al misbruiken ze soms de religie om hun schandelijk machtsmisbruik te rechtvaardigen. Maria's gebed, het Magnificat, leert ons, christenen, aan welke kant wij moeten staan, met name aan de kant van de mensen in nood, van de slachtoffers van onrecht en geweld.

Toen Maria haar lofzang uitsprak, was ze bezield door Gods Geest en verlangde ze naar zijn komst. Broeders en zusters, laten ook wij in deze pinksternoveen bidden met Maria en de apostelen om de komst van Gods Geest in ons hart, in ons leven, en in de wereld.

Ik wil besluiten met het gebed dat we tijdens deze pinksternoveen elke dag kunnen bidden:

Kom heilige Geest,
 vervul de harten van uw gelovigen
 en ontsteek in hen het vuur van Uw liefde.
 Zend Uw Geest uit en alles zal worden herschapen
 En Gij zult het aanschijn der aarde vernieuwen. Amen

Adelbert Denaux, pr.